Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Marea Cameră)

19 iulie 2012*

„Recurs — Politică comercială — Dumping — Importuri de glifosat originar din China — Regulamentul (CE) nr. 384/96 — Articolul 2 alineatul (7) literele (b) și (c) — Statutul de societate care funcționează în condițiile economiei de piață — Noțiunea «intervenție semnificativă din partea statului» în sensul articolului 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță — Acționar public care controlează de facto adunarea generală a acționarilor producătorului — Asimilarea unui astfel de control cu o «intervenție semnificativă» — Aprecierea unui mecanism de vizare a contractelor de export — Limitele controlului jurisdicțional — Aprecierea elementelor de probă furnizate”

În cauza C-337/09 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție, introdus la 18 august 2009,

Consiliul Uniunii Europene, reprezentat de J.-P. Hix, în calitate de agent, asistat de G. Berrisch, Rechtsanwalt,

recurent,

celelalte părți în proces fiind:

Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd, cu sediul în Jiande City (China), reprezentată inițial de D. Horovitz, avocat, și ulterior de F. Graafsma, de J. Cornelis și de A. Woolich, advocaten, precum și de K. Adamantopoulos, dikigoros, și de D. Moulis, barrister,

reclamantă în primă instanță,

Comisia Europeană, reprezentată de T. Scharf și de N. Khan, precum și de K. Talabér-Ritz, în calitate de agenți,

Association des utilisateurs et distributeurs de l’agrochimie européenne (Audace), reprezentată de J. Flynn, QC,

interveniente în primă instanță,

CURTEA (Marea Cameră),

compusă din domnul V. Skouris, președinte, domnii A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, J.-C. Bonichot, J. Malenovský și M. Safjan, președinți de cameră, domnii G. Arestis, A. Borg Barthet, M. Ilešič (raportor) și A. Arabadjiev, doamna C. Toader și domnul J.-J. Kasel, judecători,

avocat general: doamna J. Kokott,

* Limba de procedură: engleza.

grefier: doamna L. Hewlett, administrator principal,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 29 noiembrie 2011,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 19 ianuarie 2012,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin recursul formulat, Consiliul Uniunii Europene solicită anularea Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 17 iunie 2009, Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group/Consiliul (T-498/04, Rep., p. II-1969, denumită în continuare „hotărârea atacată”), prin care s-a anulat articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 1683/2004 al Consiliului din 24 septembrie 2004 de instituire a dreptului antidumping definitiv la importurile de glifosat originar din Republica Populară Chineză (JO L 303, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 36, p. 144, denumit în continuare „regulamentul în litigiu”), în măsura în care privește societatea Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd (denumită în continuare „Xinanchem”).

Cadrul juridic

2 Pentru stabilirea existenței unui dumping, Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1996, L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 461/2004 al Consiliului din 8 martie 2004 (JO L 77, p. 12, Ediție specială, 11/vol. 34, p. 171, denumit în continuare „regulamentul de bază”), prevede, la articolul 2 alineatele (1)-(6), normele generale privind metoda de stabilire a cuantumului numit „al valorii normale”.

3 Articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază prevede o anumită regulă privind metoda de stabilire a acestei valori normale pentru importurile provenind din țări care nu au economie de piață. În cazul acestora, valoarea normală se stabilește pe baza prețului sau a valorii calculate într-o țară terță care are economie de piață (metoda numită „a țării similare”).

4 Potrivit articolului 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază, normele generale enunțate la alineatele (1)-(6) din acest articol sunt totuși aplicabile în cazul unor state care nu au economie de piață, printre care figurează Republica Populară Chineză, în cazul în care se stabilește, pe baza unor cereri documentate corespunzător prezentate de unul sau mai mulți producători care fac obiectul anchetei antidumping, că, în cazul acestui producător sau al acestor producători, prevalează condițiile economiei de piață în ceea ce privește fabricarea și vânzarea produsului similar respectiv.

5 Criteriile și procedurile care permit să se stabilească dacă sunt îndeplinite condițiile unei economii de piață sunt precizate la articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază. Această dispoziție prevede:

„Cererea prezentată în temeiul [alineatului (7)] liter[a] (b) trebuie formulată în scris și să conțină probe suficiente că producătorul își desfășoară activitatea în condițiile unei economii de piață, și anume că:

— deciziile întreprinderilor referitoare la prețuri și la costurile inputurilor, de exemplu, ale materiilor prime, tehnologiei, mâinii de lucru, producției, vânzărilor și investițiilor, se adoptă ținându-se seama de semnalele pieței care reflectă cererea și oferta și fără o intervenție semnificativă din partea statului în această privință, iar costurile principalelor inputuri reflectă în mare parte valorile pieței;

— întreprinderile utilizează o singură serie de documente contabile de bază, care fac obiectul unui audit independent în conformitate cu standardele internaționale și care sunt utilizate în toate scopurile;

— costurile de producție și situația financiară ale întreprinderilor nu fac obiectul niciunei denaturări importante, determinate de vechiul sistem de economie planificată, mai ales în ceea ce privește amortizarea activelor, alte reduceri de valoare, barter sau plăți sub formă de compensare de datorii;

— întreprinderile respective fac obiectul unor legi privind falimentul și proprietatea care garantează operațiilor întreprinderilor certitudinea juridică și stabilitatea și

— operațiile de schimb sunt efectuate la cursul de schimb al pieței.

[...]”

6 Dispozițiile de la articolul 2 alineatul (7) literele (b) și (c) din regulamentul de bază au fost inserate prin articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 905/98 al Consiliului din 27 aprilie 1998 de modificare a Regulamentului nr. 384/96 (JO L 128, p. 18, Ediție specială, 11/vol. 17, p. 41). Înainte de această modificare, valoarea normală pentru importurile provenind din țări care nu au economie de piață a fost întotdeauna calculată prin metoda țării similare. Din al cincilea considerent al Regulamentului nr. 905/98 reiese că modificarea menționată a fost introdusă „pentru a se putea ține seama de noile condiții economice din Rusia și din Republica Populară Chineză”. În al patrulea considerent al aceluiași regulament se arată în această privință că „reformele întreprinse în Rusia și în Republica Populară Chineză au modificat în mod fundamental economia acestor țări și au condus la apariția unor întreprinderi supuse condițiilor unei economii de piață” și că, „prin urmare, aceste două țări s-au îndepărtat de sistemul economic care justificase recursul la metoda țării similare”.

7 Articolul 9 din regulamentul de bază privește impunerea de taxe definitive, precum și încheierea procedurii fără instituirea de măsuri. Alineatul (5) al acestui articol prevede:

„Se impune o taxă antidumping a cărei valoare este adecvată fiecărui caz, în mod nediscriminatoriu, la importurile unui produs, indiferent din ce sursă provin, despre care s-a constatat că fac obiectul unui dumping și produc un prejudiciu [...] Regulamentul care impune taxa specifică valoarea taxei impuse fiecărui furnizor sau, în cazul în care acest lucru nu este posibil și, în general, în cazurile prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (a), țara furnizoare în cauză.

În cazul în care se aplică articolul 2 alineatul (7) litera (a), se poate stabili cu toate acestea o taxă individuală pentru exportatorii care pot demonstra, pe baza unor cereri documentate corespunzător, că:

(a) în cazul unor întreprinderi controlate total sau parțial de străini sau în cazul asociațiilor în participațiune, exportatorii sunt liberi să repatrieze capitalurile și profiturile;

(b) prețurile de export, cantitățile exportate și modalitățile de vânzare se stabilesc în mod liber;

(c) majoritatea acțiunilor aparține unor persoane private. Funcționarii publici care fac parte din consiliul de administrație sau care dețin funcții cheie de conducere sunt în minoritate sau întreprinderea este suficient de independentă de intervenția statului;

(d) operațiunile de schimb valutar se efectuează la cursul de schimb al pieței și

(e) intervenția statului nu este de natură să permită eludarea măsurilor, în cazul în care exportatorii beneficiază de niveluri individuale de taxe."

Istoricul cauzei

8 Xinanchem este o societate de drept chinez, cotată la Bursa din Shanghai (China), care fabrică și vinde pe piețele chineză și mondială, printre altele, glifosat, un erbicid chimic de bază, utilizat pe scară largă de agricultori în toată lumea.

9 Prin Regulamentul (CE) nr. 368/98 din 16 februarie 1998 (JO L 47, p.1), Consiliul a instituit o taxă antidumping definitivă la importurile de glifosat originar din China. Acest regulament a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1086/2000 al Consiliului din 22 mai 2000 (JO L 124, p. 1) și prin Regulamentul (CE) nr. 163/2002 al Consiliului din 28 ianuarie 2002 (JO L 30, p. 1).

10 La 18 noiembrie 2002, ca urmare a publicării unui aviz privind viitoarea expirare a unor măsuri antidumping (JO C 120, p. 3) aplicabile importurilor de glifosat originar din Republica Populară Chineză, Comisia Comunităților Europene a fost sesizată cu o cerere de reexaminare a acestor măsuri în temeiul articolului 11 alineatul (2) din regulamentul de bază, provenind de la Asociația Europeană a Glifosatului (European Glyphosate Association, denumită în continuare „EGA"). La 15 februarie 2003, Comisia a publicat un aviz de deschidere în același timp a unei reexaminări intermediare și a unei reexaminări în temeiul expirării măsurilor antidumping aplicabile importurilor de glifosat originare din Republica Populară Chineză (JO C 36, p. 18) în conformitate cu articolul 11 alineatele (2) și (3) din regulamentul de bază.

11 La 4 aprilie 2003, ca urmare a deschiderii anchetei, Xinanchem a remis Comisiei chestionarul completat destinat producătorilor care invocă statutul de întreprindere care funcționează în condițiile economiei de piață (denumit în continuare „SEP"), solicitând Comisiei să îi recunoască acest statut în temeiul articolului 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază. În plus, la 30 aprilie 2003, societatea menționată a remis de asemenea Comisiei chestionarul completat destinat producătorilor-exportatorilor de glifosat cu sediul în China. În consecință, aceasta a răspuns mai multor cereri de informații suplimentare din partea Comisiei și a răspuns la observațiile EGA prin care aceasta se opunea acordării statutului respectiv în favoarea Xinanchem. Pe de altă parte, în perioada 2-4 septembrie 2003, Comisia a efectuat o vizită de verificare la sediul Xinanchem.

12 La 5 decembrie 2003, Comisia a comunicat Xinanchem intenția sa de a respinge cererea de acordare a SEP. La 16 și la 23 decembrie 2003, societatea și-a prezentat observațiile cu privire la această comunicare. Prin scrisoarea din 6 aprilie 2004, Comisia a confirmat decizia sa de a refuza acordarea

acestui statut societății menționate. La 7 aprilie 2004, Comisia a notificat acesteia faptele și considerațiile esențiale pe baza cărora urma să propună măsuri antidumping definitive. Xinanchem și-a prezentat observațiile cu privire la această comunicare la 19 aprilie 2004.

13 La 24 septembrie 2004, la propunerea Comisiei, Consiliul a adoptat regulamentul în litigiu. În ceea ce privește cererea de acordare a SEP formulată de Xinanchem, considerentele (13)-(17) ale acestui regulament prevăd:

„(13) Cu toate că majoritatea acțiunilor sale erau deținute de persoane private, s-a constatat că societatea nu era mai puțin controlată de stat, din cauza marii dispersii de participații private și a faptului că statul poseda de departe cel mai mare pachet de acțiuni. De asemenea, consiliul de administrație era numit de acționarii publici, iar majoritatea administratorilor erau funcționari ai statului sau proveneau din întreprinderi publice. Prin urmare, s-a hotărât că societatea era sub influența și controlul semnificativ al statului.

(14) De asemenea, s-a stabilit că guvernul acordase Camerei de Comerț chineze, reprezentând importatorii și exportatorii de metale, minerale și produse chimice, dreptul de a viza contractele și de a verifica prețurile de export pentru vămuire. Acest sistem prevedea stabilirea unui preț minim pentru exporturile de glifosat și permitea Camerei de comerț să interzică exporturile care nu îl respectau.

(15) În consecință, s-a hotărât, după consultarea comitetului consultativ, neacordarea [SEP] [în favoarea Xinanchem], din cauză că nu îndeplinea toate criteriile prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază.

(16) Refuzându-i-se [SEP], [Xinanchem] a cerut să beneficieze de tratament individual, și anume de determinarea unei marje de dumping individuale pe baza prețurilor sale de export. Comisia a verificat dacă societatea se bucura de fapt și de drept de gradul de independență necesar față de statul chinez în materie de stabilire a prețurilor de export.

(17) În conformitate cu explicațiile de la considerentul 14 de mai sus, s-a stabilit că statul exercita un control semnificativ asupra Xinanchem în ceea ce privește stabilirea prețurilor de export ale produsului în cauză. S-a concluzionat astfel că societatea nu îndeplinea condițiile necesare pentru a beneficia de tratamentul individual prevăzut la articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază.”

14 Întrucât cererea de acordare a SEP a fost respinsă, valoarea normală a fost stabilită, în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază, pe baza datelor obținute de la producători dintr-o țară terță cu economie de piață, și anume Republica Federativă a Braziliei. S-a instituit astfel, în temeiul articolului 1 din regulamentul în litigiu, o taxă antidumping definitivă de 29,9 % la importurile de glifosat originar din China.

Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

15 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 23 decembrie 2004, Xinanchem a introdus o acțiune prin care a solicitat anularea regulamentului în litigiu în ceea ce o privește. În procedura în fața Tribunalului au intervenit, pe de o parte, Association des utilisateurs et distributeurs de l’agrochimie européenne [Asociația utilizatorilor și distribuitorilor din agrochimia europeană] (denumită în continuare „Audace”), în susținerea concluziilor respectivei societăți, și, pe de altă parte, Comisia, în susținerea concluziilor Consiliului.

16 Prin hotărârea atacată, Tribunalul a admis primul motiv invocat de Xinanchem, întemeiat pe faptul că instituțiile Uniunii Europene, prin refuzul de a-i acorda beneficiul SEP, au încălcat articolul 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază. Astfel, Tribunalul a anulat articolul 1 din regulamentul în litigiu în ceea ce privește această societate, fără să examineze celelalte motive invocate de aceasta în susținerea acțiunii.

17 Mai întâi, Tribunalul a constatat, la punctele 38 și 39 din hotărârea atacată, că este cert că societății Xinanchem i s-a refuzat SEP pentru simplul motiv că nu dovedise că îndeplinește criteriul prevăzut la articolul 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază. Tribunalul a adăugat că s-a considerat astfel de către Comisie că celelalte criterii, prevăzute la a doua-a cincea liniuță ale acestei dispoziții, erau îndeplinite și că, pe de altă parte, aceasta nu a formulat nicio obiecție referitoare la ultima condiție, prevăzută la a doua liniuță, potrivit căreia costurile principalelor inputuri trebuie să reflecte în mare parte valorile pieței.

18 În continuare, în prima parte a analizei de la punctele 43-109 din hotărârea atacată, Tribunalul a examinat obiecțiile referitoare la motivele de refuz enumerate în considerentul (13) al regulamentului în litigiu, mai precis obiecțiile privind controlul exercitat de stat asupra Xinanchem, precum și obiecțiile privind numirea și compunerea consiliului de administrație al acestei societăți.

19 În acest cadru, Tribunalul a arătat, la punctele 80-82 din hotărârea atacată, că Consiliul și Comisia s-au limitat să constate existența controlului statal pe baza unor considerații privind structura acționariatului respectivei societăți, fără să se pronunțe cu privire la modul în care acest control era sau putea fi exercitat în practică, și faptul că trebuie să se examineze dacă constatarea unui astfel de control presupune în mod necesar existența unei „intervenții semnificative din partea statului” în sensul articolului 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază.

20 În această privință, Tribunalul a observat, la punctele 84 și 85 din hotărârea atacată, că reiese în mod evident din modul de redactare a dispoziției respective că existența unei intervenții semnificative din partea statului trebuie apreciată prin prisma modului în care sunt adoptate „deciziile întreprinderilor referitoare la prețuri și la costurile inputurilor”. Astfel, aceeași dispoziție impune producătorului în cauză să dovedească faptul că deciziile sale sunt adoptate, pe de o parte, „ținând seama de semnalele pieței” și, pe de altă parte, „fără o intervenție semnificativă din partea statului”. În consecință, un comportament al statului care nu ar fi de natură să influențeze aceste decizii nu poate constitui o „intervenție semnificativă” în sensul dispoziției menționate. În plus, ținând seama de modul de redactare a acesteia, de finalitatea acesteia și de contextul său, noțiunea „intervenție semnificativă din partea statului” nu poate fi asimilată cu orice influență asupra activităților unei întreprinderi sau cu orice implicare în procesul decizional al acesteia, ci trebuie înțeleasă ca fiind o acțiune a autorităților publice de natură să determine incompatibilitatea deciziilor întreprinderii cu condițiile unei economii de piață.

21 Tribunalul a concluzionat, la punctul 88 din hotărâre, că respectiva condiție urmărește să se verifice dacă deciziile relevante ale producătorilor-exportatorilor în cauză se bazează pe considerații pur comerciale, caracteristice unei întreprinderi care funcționează în condițiile unei economii de piață, sau dacă acestea sunt denaturate de alte considerații, caracteristice economiilor conduse de stat.

22 La punctele 89 și 90 din hotărârea atacată, Tribunalul a constatat în plus că, în vederea interpretării și aplicării articolului 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază, trebuie să se țină seama de faptul că țările menționate, în pofida reformelor realizate, nu sunt considerate state cu economie de piață și că este legitim ca, la examinarea probelor prezentate de un producător dintr-o astfel de țară, Consiliul și Comisia să țină seama de împrejurarea că întreprinderea în cauză este controlată de stat.

23 La punctele 91 și 92 din hotărârea atacată, Tribunalul a adăugat că, astfel cum s-a constatat în speță, controlul statal ca atare nu este totuși incompatibil cu adoptarea de decizii comerciale de către întreprinderea în cauză potrivit condițiilor unei economii de piață. Or, abordarea susținută de Consiliu, care asimilează controlul statal unei „intervenți[i] semnificativ[e] din partea statului", determină excluderea, de principiu, a societăților controlate de stat de la beneficiul SEP, independent atât de contextul concret în care acestea își desfășoară activitatea, cât și de probele pe care le-au prezentat în această privință.

24 În acest context, Tribunalul a constatat, la punctul 93 din hotărârea atacată, că afirmațiile Consiliului privind numirea și compunerea consiliului de administrație al Xinanchem nu permit, având în vedere dosarul, să se pună la îndoială faptul că respectivul control exercitat de stat în cadrul acestei societăți rămâne în limitele mecanismelor normale ale pieței.

25 Tribunalul a concluzionat, la punctul 97 din hotărârea atacată, că, din moment ce criteriul controlului statal nu figurează explicit printre condițiile menționate la articolul 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază și întrucât un astfel de control nu este suficient, prin el însuși, pentru a demonstra existența unei „intervenții semnificative din partea statului" în sensul acestei dispoziții, abordarea Consiliului este incompatibilă cu sistemul pe care chiar acesta l-a instituit. După ce a amintit, la punctul 99 din aceeași hotărâre, că sarcina probei revine producătorului, Tribunalul a subliniat că Xinanchem a furnizat diferite elemente de probă, care au fost însă considerate nepertinente ca urmare a acestei abordări. La punctul 102 din hotărârea respectivă, Tribunalul a considerat că, în aceste condiții, împrejurările enumerate în considerentul (13) al regulamentului în litigiu nu permit justificarea concluziei la care a ajuns Consiliul.

26 În consecință, la punctul 109 din hotărârea atacată, Tribunalul a admis obiecțiile Xinanchem referitoare la aprecierea Consiliului cu privire la controlul exercitat de stat asupra acestei societăți, precum și la numirea și la compunerea consiliului de administrație al acesteia din urmă. În schimb, Tribunalul nu s-a pronunțat cu privire la problema dacă probele furnizate de această societate erau suficiente pentru a considera că cerința prevăzută la articolul 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază era îndeplinită, considerând că această apreciere este rezervată Consiliului și Comisiei.

27 În sfârșit, în a doua parte a analizei, realizată la punctele 110-159 din hotărârea atacată, Tribunalul a examinat obiecțiile referitoare la motivele de refuz expuse în considerentele (14) și (17) ale regulamentului în litigiu, mai precis obiecțiile privind stabilirea prețurilor de export.

28 După ce a respins, la punctele 114-120 din hotărârea atacată, prima dintre aceste obiecții, întemeiată pe faptul că Consiliul a interpretat eronat articolul 2 alineatul (7) literele (b) și (c) din regulamentul de bază considerând că vânzările la export sunt pertinente pentru a examina cererea de acordare a beneficiului SEP, Tribunalul a analizat a doua obiecție, întemeiată pe faptul că aprecierea Consiliului privind stabilirea prețurilor de export ale societății respective ar fi afectată de o eroare vădită.

29 La punctul 137 din hotărârea atacată, Tribunalul a amintit mai întâi că revine Xinanchem obligația de a dovedi că vânzările sale la export erau conforme cu comportamentul unei întreprinderi care își desfășoară activitatea în condițiile unei economii de piață și în special că aceasta era liberă să decidă prețurile de export în funcție de considerații pur comerciale și fără o intervenție semnificativă din partea statului. În continuare, la punctul 139 din hotărârea respectivă, Tribunalul a arătat că instituțiile au considerat că statul exercita în această privință un control semnificativ asupra acestei societăți prin intermediul mecanismului de vizare a contractelor de export de către Camera de Comerț chineză care reprezintă importatorii și exportatorii de metale, de minerale și de produse chimice (denumită în continuare „CCCMC"). În sfârșit, Tribunalul a concluzionat, la punctul 140 din aceeași hotărâre, că este necesar să se verifice dacă, prin prisma elementelor prezentate de Xinanchem

în cadrul anchetei, instituțiile puteau să considere, fără a săvârși o eroare vădită de apreciere, că argumentul referitor la mecanismul amintit permitea constatarea faptului că această societate nu a dovedit că îndeplinea condiția în cauză.

30 În această privință, Tribunalul a constatat în primul rând, la punctul 141 din hotărârea atacată, că din declarațiile Xinanchem, care se întemeiau pe broșura CCCMC și pe o scrisoare a EGA, reiese că mecanismul în discuție a fost instituit la inițiativa producătorilor de glifosat, membri ai CCCMC, care este un organism neguvernamental, în scopul de a facilita conformitatea acestora cu reglementările antidumping și de a-i proteja astfel de plângeri. Tocmai în această perspectivă a adoptat guvernul chinez măsuri prin care a acordat CCCMC dreptul de a viza contractele și de a verifica prețurile de export pentru vămuire.

31 În al doilea rând, la punctul 142 din hotărârea respectivă, Tribunalul a arătat că reiese din aceste înscrisuri și dintr-un document al CCCMC că prețul era stabilit chiar de membrii grupului de producători de glifosat.

32 În al treilea rând, Tribunalul a indicat, la punctele 143-150 din hotărârea atacată, că Xinanchem a prezentat o serie de elemente de probă, printre care figurează atât declarații proprii, cât și declarații ale CCCMC, precum și facturi și contracte de vânzare la export, de natură să demonstreze că prețul în cauză nu era obligatoriu în perioada de anchetă și că societatea menționată era liberă să stabilească prețurile de export la un nivel inferior celui practicat de membrii grupului respectiv.

33 De aici Tribunalul a dedus, la punctul 151 din hotărârea atacată, că aceste elemente erau de natură să demonstreze că mecanismul de vizare a contractelor de export nu fusese impus de stat, că prețul era stabilit chiar de producătorii de glifosat, membri ai CCCMC, și că acesta nu a antrenat o restricție efectivă în ceea ce privește activitățile de export ale Xinanchem. În consecință, Tribunalul a considerat că, fără să repună în discuție caracterul probatoriu sau suficient al acestor elemente, instituțiile nu puteau concluziona, fără a săvârși o eroare vădită de apreciere, că statul a exercitat, prin intermediul mecanismului menționat, un control semnificativ asupra prețurilor produsului în cauză și că acest mecanism constituia „o intervenție semnificativă din partea statului” în sensul articolului 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază.

34 În continuare, la punctele 152-159 din hotărârea atacată, Tribunalul a arătat că aceste elemente de probă și aceste declarații nu au fost repuse în discuție de instituții și a reținut că aprecierea lor privind rolul CCCMC nu este suficientă, în lumina elementelor prezentate de Xinanchem în cadrul anchetei, pentru a întemeia refuzul acordării SEP. Prin urmare, Tribunalul a admis obiecția întemeiată pe eroarea vădită de apreciere săvârșită de Consiliu în ceea ce privește stabilirea prețurilor de export ale societății respective.

35 În sfârșit, la punctul 160 din hotărârea respectivă, Tribunalul a reținut că, în ceea ce privește argumentul Consiliului potrivit căruia, pentru a obține câștig de cauză, Xinanchem ar fi trebuit să demonstreze că tocmai concluzia generală cu privire la existența unei intervenții semnificative din partea statului era afectată de o eroare vădită de apreciere, Tribunalul a constatat că argumentele expuse în considerentele (13), (14) și (17) ale regulamentului în litigiu, chiar coroborate, nu pot justifica refuzul acordării SEP. După ce a amintit concluzia sa că instituțiile nu au ținut seama, în analiza efectuată, de toate elementele pertinente invocate de această societate, Tribunalul a constatat că erorile astfel săvârșite afectează și concluzia generală la care a ajuns Consiliul.

Evoluțiile intervenite în cursul procedurii în fața Curții

36 La cererea EGA, Comisia a deschis, la 29 septembrie 2009, o procedură de reexaminare ca urmare a expirării regulamentului în litigiu, solicitându-le tuturor producătorilor-exportatorilor în cauză, printre care figura Xinanchem, să coopereze. Considerând că, având în vedere efectele hotărârii atacate, nu era

obligată să participe la această procedură de reexaminare, societatea menționată a introdus la Curte, la 30 decembrie 2009, o cerere de măsuri provizorii solicitând ca efectele hotărârii atacate să nu fie suspendate până la soluționarea recursului formulat de Consiliu împotriva acesteia.

37 La 11 februarie 2010, Consiliul a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 126/2010 (JO L 40, p. 1) de prelungire cu un an a suspendării taxei antidumping definitive instituite prin Regulamentul (CE) nr. 1683/2004. Această prelungire urma Deciziei 2009/383/CE a Comisiei din 14 mai 2009 de suspendare a taxei antidumping definitive instituite prin Regulamentul nr. 1683/2004 (JO L 120, p. 20), suspendare prevăzută pentru o perioadă de nouă luni.

38 La 13 decembrie 2010, Consiliul a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1187/2010 de încheiere a unei proceduri antidumping privind importurile de glifosat originar din Republica Populară Chineză (JO L 332, p. 31), care a abrogat, de la intrarea sa în vigoare, la 17 decembrie 2010, măsurile antidumping referitoare la aceste importuri și a închis procedura referitoare la acestea.

39 Prin Ordonanța din 18 mai 2011, Consiliul/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group (C-337/09 P-R), președintele Curții a decis că, în urma adoptării Regulamentului nr. 1187/2010, nu mai este necesară pronunțarea cu privire la cererea de măsuri provizorii.

Concluziile părților

40 Consiliul și Comisia solicită Curții:

— cu titlu principal, anularea hotărârii atacate și respingerea acțiunii introduse de Xinanchem pentru anularea regulamentului în litigiu;

— cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei la Tribunal și

— obligarea Xinanchem la plata cheltuielilor de judecată efectuate la cele două instanțe.

41 Xinanchem solicită Curții:

— cu titlu principal, respingerea în întregime a recursului ca inadmisibil sau, cu titlu subsidiar, ca nefondat;

— cu titlu mai subsidiar, în cazul în care Curtea admite recursul în tot sau în parte, confirmarea constatării Tribunalului potrivit căreia instituțiile nu au respectat dreptul la apărare și anularea, pentru acest motiv, a articolului 1 din regulamentul în litigiu în ceea ce privește Xinanchem și

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

42 Audace solicită Curții respingerea primului motiv de recurs și obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la recurs

43 În susținerea recursului, Consiliul invocă trei motive, îndreptate împotriva aprecierii Tribunalului cu privire la motivele de refuz expuse în considerentul (13) al regulamentului în litigiu și implicit la efectul participării statului la capitalul Xinanchem, cu privire la motivele de refuz expuse în considerentele (14) și (17) ale acestui regulament și implicit la mecanismul de vizare a contractelor de export administrat de CCCMC și, respectiv, cu privire la argumentul Consiliului potrivit căruia nu era suficientă punerea în discuție a acestor motive în mod separat.

Cu privire la admisibilitate

Cu privire la consecințele adoptării Regulamentului nr. 1187/2010

44 La solicitarea Curții, Consiliul a precizat, prin scrisoarea din 25 ianuarie 2011, că își menține recursul din două motive. În primul rând, desistarea ar avea drept consecință anularea *ex tunc* a regulamentului în litigiu în ceea ce privește Xinanchem, în timp ce, în ipoteza admiterii recursului, acest regulament ar fi în întregime valabil până la abrogarea sa prin Regulamentul nr. 1187/2010. În al doilea rând, hotărârea atacată ar ridica probleme de principiu importante cu privire la interpretarea articolului 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază, care au implicații ce depășesc prezenta cauză.

45 După pronunțarea Ordonanței Consiliul/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, citată anterior, prin scrisoarea din 29 iunie 2011, Xinanchem a solicitat Curții să constate că nu mai este necesar să se pronunțe asupra recursului. Aceasta consideră că o astfel de constatare se impune mai ales având în vedere punctul 44 din ordonanța menționată, potrivit căruia interesul în soluționarea problemelor juridice care s-ar putea ridica în viitor în situații similare celei care a determinat formularea cererii de măsuri provizorii nu poate fi suficient pentru a justifica menținerea acesteia.

46 În această privință, trebuie amintit că un recurs poate fi declarat inadmisibil de către Curte atunci când un fapt ulterior hotărârii Tribunalului a înlăturat caracterul prejudiciabil al acesteia pentru recurent. Astfel, existența unui interes al recurentului de a exercita calea de atac presupune ca recursul, prin rezultatul său, să poată aduce un beneficiu părții care l-a introdus (a se vedea Hotărârea din 19 octombrie 1995, Rendo și alții/Comisia, C-19/93 P, Rec., p. I-3319, punctul 13, Ordonanța din 25 ianuarie 2001, Lech-Stahlwerke/Comisia, C-111/99 P, Rec., p. I-727, punctul 18, și Ordonanța din 8 aprilie 2008, Saint-Gobain Glass Deutschland/Comisia, C-503/07 P, Rep., p. I-2217, punctul 48).

47 Cu toate acestea, se impune constatarea faptului că adoptarea Regulamentului nr. 1187/2010 nu a eliminat consecințele pe care hotărârea atacată le are pentru Consiliu.

48 Astfel, hotărârea atacată a anulat *ex tunc* regulamentul în litigiu în ceea ce privește Xinanchem, cu implicația că, exceptând cazul în care hotărârea este anulată de Curte, se consideră că regulamentul respectiv nu a produs niciodată efecte în privința acestei societăți. În schimb, Regulamentul nr. 1187/2010 a abrogat regulamentul în litigiu doar de la data intrării sale în vigoare, și anume la 17 decembrie 2010.

49 În consecință, în cazul în care Curtea ar admite recursul Consiliului și ar respinge acțiunea în anulare introdusă la Tribunal de Xinanchem împotriva regulamentului în litigiu, ar rezulta că acesta ar produce efecte depline în ordinea juridică a Uniunii în perioada cuprinsă între data adoptării sale, 24 septembrie 2004, și data abrogării, 17 decembrie 2010. Așadar, este cert că recursul este încă susceptibil, prin rezultatul său, să genereze un beneficiu pentru Consiliu.

50 Situația se distinge astfel în mod fundamental de cea din cauza în care s-a pronunțat Ordonanța Consiliul/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, citată anterior, care se caracteriza prin faptul că motivele invocate de Xinanchem în susținerea cererii de măsuri provizorii au încetat să existe de la data intrării în vigoare a Regulamentului nr. 1187/2010, astfel încât soluționarea cererii se justifica din acel moment numai prin interesul pe care soluționarea problemelor juridice ridicate l-ar putea prezenta în cazul unor situații viitoare similare și prin riscul eventual că, în viitor, Comisia ar putea decide redeschiderea procedurii antidumping referitoare la importurile de glifosat originar din China (a se vedea punctele 39-48 din ordonanța menționată).

51 Trebuie adăugat de asemenea că nu rezultă nici că adoptarea Regulamentului nr. 1187/2010 ar fi pus capăt litigiului dintre părți și că, în consecință, recursul ar fi rămas fără obiect din acest motiv (a se vedea prin analogie în special Ordonanța din 1 decembrie 2004, OAPI/Zapf Creation, C-498/01 P, Rec., p. I-11349, punctul 12, și Hotărârea din 21 decembrie 2011, Franța/People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, Rep., p. I-13427, punctul 48).

52 Astfel, Consiliul continuă să susțină că era îndreptățit să refuze acordarea SEP societății Xinanchem și că regulamentul în litigiu ar fi trebuit să se aplice acestei societăți până la data abrogării sale.

53 Din cele de mai sus rezultă că recursul nu a devenit inadmisibil ca urmare a adoptării Regulamentului nr. 1187/2010.

Cu privire la celelalte motive de inadmisibilitate invocate

54 Xinanchem arată că recursul este inadmisibil întrucât Consiliul pune în discuție constatările de fapt și aprecierile Tribunalului privind elementele de probă fără să indice eroarea de drept săvârșită de acesta.

55 În această privință, trebuie amintit că din articolul 256 TFUE și din articolul 58 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene rezultă că Tribunalul este singurul competent, pe de o parte, să constate faptele și, pe de altă parte, să aprecieze aceste fapte. Numai în situația în care inexactitatea materială a constatării faptelor de către Tribunal rezultă din înscrisurile aflate la dosar care i-au fost prezentate sau în cazul denaturării elementelor de probă reținute în susținerea faptelor menționate, această constatare și aprecierea elementelor de probă respective constituie probleme de drept supuse controlului Curții în cadrul recursului. În schimb, Curtea este competentă, în temeiul articolului 256 TFUE, să exercite un control asupra calificării juridice a acestor fapte și asupra consecințelor juridice care au fost stabilite de Tribunal pe baza acestora (a se vedea în acest sens în special Hotărârea din 16 iulie 2009, Comisia/Schneider Electric, C-440/07 P, Rep., p. I-6413, punctele 103 și 104, precum și Hotărârea din 29 martie 2011, ThyssenKrupp Nirosta/Comisia, C-352/09 P, Rep., p. I-2359, punctele 179 și 180 și jurisprudența citată).

56 Or, prin intermediul primului motiv de recurs, Consiliul reproșează Tribunalului că a interpretat în mod eronat articolul 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază și că, în temeiul acestei interpretări, a considerat în mod greșit faptele menționate în regulamentul în litigiu, în special împrejurarea că Xinanchem era *de facto* controlată de stat, ca fiind insuficiente pentru a stabili prin ele însele existența unei „intervenții semnificative din partea statului" în sensul acestei dispoziții și, prin urmare, pentru a se refuza acordarea SEP acestei societăți fără să se fi luat în considerare elementele de probă prezentate de aceasta.

57 Acest motiv nu vizează, așadar, constatarea faptelor sau aprecierea elementelor de probă de către Tribunal, ci interpretarea unei dispoziții de drept și aplicarea sa în cazul unor fapte precum cele constatate de Consiliu.

58 În ceea ce privește al doilea motiv invocat în susținerea recursului, acesta se întemeiază în special pe faptul că Tribunalul, constatând săvârșirea unei erori vădite de către Consiliu și de către Comisie la aprecierea mecanismului de vizare a contractelor de export administrat de CCCMC, ar fi ignorat marja de apreciere amplă de care dispun aceste instituții la aplicarea criteriilor prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază. După cum a arătat avocatul general la punctul 33 din concluzii, problema întinderii puterii de apreciere de care dispun instituțiile Uniunii la evaluarea situațiilor economice complexe și, în acest context, problema limitelor controlului realizat de instanțele Uniunii cu privire la exercitarea unei astfel de puteri constituie probleme de drept supuse controlului Curții în cadrul recursului.

59 În ceea ce privește al treilea motiv de recurs, trebuie să se constate că, în susținerea acestui motiv, Consiliul invocă aceleași erori de drept pe care le-ar fi săvârșit Tribunalul și care constituie temeiul primului și al celui de al doilea motiv. În consecință, considerațiile expuse la punctele 56-58 din prezenta hotărâre se aplică și celui de al treilea motiv.

60 În plus, Xinanchem invocă inadmisibilitatea recursului, întrucât Consiliul ar urmări să impună propria interpretare a articolului 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază, astfel cum o aplicase în cadrul anchetei administrative și pe care o susținuse în cadrul procedurii în fața Tribunalului, care ar fi fost însă criticată de acesta din urmă. Recursul ar constitui, așadar, o simplă reiterare a argumentelor prezentate deja la Tribunal.

61 În această privință, este suficient să se constate că, dacă un recurent contestă interpretarea sau aplicarea dreptului Uniunii de către Tribunal, aspectele de drept analizate în primă instanță pot fi rediscutate în cadrul recursului. Într-adevăr, dacă un recurent nu ar putea să se bazeze astfel în recurs pe argumente utilizate deja în fața Tribunalului, procedura de recurs ar fi lipsită de o parte din sensul său (a se vedea Hotărârea din 23 aprilie 2009, AEPI/Comisia, C-425/07 P, Rep., p. I-3205, punctul 24, și Hotărârea din 29 iulie 2010, Grecia/Comisia, C-54/09 P, Rep., p. I-7537, punctul 43).

62 Din cele de mai sus rezultă că recursul trebuie declarat admisibil.

Cu privire la fond

Cu privire la primul motiv, referitor la efectul participării statului la capitalul Xinanchem

— Argumentele părților

63 Consiliul și Comisia susțin că Tribunalul a interpretat în mod eronat noțiunea „intervenție semnificativă din partea statului”, în sensul articolului 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază, atunci când a statuat că împrejurarea că repartizarea acțiunilor permite acționarilor publici să controleze Xinanchem nu echivalează automat cu o astfel de intervenție.

64 În primul rând, o asemenea interpretare ar fi contrară textului dispoziției respective și ar elimina cerința lipsei unei intervenții semnificative din partea statului drept criteriu autonom. În al doilea rând, această interpretare nu ar corespunde sensului obișnuit al termenului „semnificativ”, care s-ar referi la gradul de intervenție din partea statului, iar nu la tipul sau la efectul intervenției. În al treilea rând, aceasta ar fi contrară cerinței de a interpreta articolul 2 alineatul (7) literele (b) și (c) din regulamentul de bază în mod restrictiv, ca urmare a caracterului său de excepție. În al patrulea rând, interpretarea Tribunalului nu ar ține cont de faptul că dispoziția respectivă trebuie interpretată în lumina articolului 9 alineatul (5) din regulamentul de bază și că SEP nu poate fi atribuit unui producător care nici măcar nu îndeplinește condițiile necesare pentru a beneficia de tratamentul individual. În al cincilea rând, interpretarea Tribunalului ar conduce la o răsturnare a sarcinii probei și la rezultate care nu pot fi puse în aplicare.

65 Xinanchem și Audace consideră că argumentele invocate de Consiliu și de Comisie sunt nefondate și că Tribunalul a respins în mod întemeiat interpretarea propusă de aceste instituții, întrucât aceasta conduce la instituirea unor condiții care le depășesc pe cele prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază.

— Aprecierea Curții

66 Cu titlu introductiv, trebuie arătat că, potrivit articolului 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază, în cazul unor importuri care provin din țări care nu au economie de piață, prin derogare de la normele cuprinse la alineatele (1)-(6) ale aceluiași articol, valoarea normală se stabilește, în principiu, pe baza prețului sau a valorii calculate într-o țară terță care are economie de piață. Astfel, dispoziția menționată urmărește evitarea luării în considerare a prețurilor și a costurilor aplicate în țările care nu au economie de piață, dacă acești parametri nu reprezintă rezultanta normală a forțelor care se exercită asupra pieței (a se vedea Hotărârea din 29 mai 1997, Rotexchemie, C-26/96, Rec., p. I-2817, punctul 9, și Hotărârea din 22 martie 2012, GLS, C-338/10, punctul 20).

67 Cu toate acestea, în temeiul articolului 2 alineatul (7) litera (b), în cazul anchetelor antidumping privind importurile care provin, printre altele, din China, valoarea normală se stabilește în conformitate cu articolul 2 alineatele (1)-(6) din regulamentul de bază în cazul în care se stabilește, pe baza unor cereri documentate corespunzător prezentate de unul sau de mai mulți producători care fac obiectul anchetei și în conformitate cu criteriile și cu procedurile prevăzute la același alineat (7), la litera (c), că, în cazul acestui producător sau al acestor producători, prevalează condițiile economiei de piață în ceea ce privește fabricarea și vânzarea produsului similar respectiv.

68 Rezultă din al patrulea și din al cincilea considerent ale Regulamentului nr. 905/98 că introducerea în regulamentul de bază a articolului 2 alineatul (7) literele (b) și (c) din acesta a fost motivată de faptul că reformele întreprinse, printre altele, în China, au modificat în mod fundamental economia acestei țări și au condus la apariția unor întreprinderi supuse condițiilor unei economii de piață, astfel încât această țară s-a îndepărtat de sistemul economic care justificase recurgerea în mod sistematic la metoda țării similare.

69 Cu toate acestea, întrucât, în pofida acestor reforme, Republica Populară Chineză tot nu constituie o țară cu economie de piață pentru exporturile căreia să se aplice în mod automat normele prevăzute la articolul 2 alineatele (1)-(6) din regulamentul de bază, fiecărui producător care dorește să beneficieze de aceste norme îi revine sarcina, potrivit alineatului (7) litera (c) al aceluiași articol, de a furniza probe suficiente, astfel cum sunt specificate în această din urmă dispoziție, că își desfășoară activitatea în condițiile unei economii de piață.

70 Consiliul și Comisia au sarcina de a aprecia dacă elementele furnizate de producătorul respectiv sunt suficiente pentru a demonstra îndeplinirea criteriilor menționate la articolul 2 alineatul (7) litera (c) pentru acordarea SEP, iar instanța Uniunii are obligația de a verifica dacă această apreciere este viciată de o eroare vădită [a se vedea Hotărârea din 2 februarie 2012, Brosmann Footwear (HK) și alții/Consiliul, C-249/10 P, punctul 32].

71 Este cert că, în speță, acordarea SEP a fost refuzată societății Xinanchem pentru simplul motiv că nu a dovedit că îndeplinește criteriul enunțat la articolul 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază, celelalte criterii fiind considerate de Comisie îndeplinite.

72 Potrivit articolului 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță, producătorul trebuie să furnizeze probe suficiente de natură să dovedească faptul că deciziile sale referitoare la prețuri și la costurile inputurilor, de exemplu, ale materiilor prime, tehnologiei, mâinii de lucru, producției, vânzărilor și investițiilor, sunt adoptate ținându-se seama de semnalele pieței care reflectă cererea și oferta și fără o intervenție semnificativă din partea statului în această privință și că costurile principalelor inputuri reflectă în mare parte valorile pieței.

73 Această dispoziție stabilește, astfel, pe de o parte, o dublă condiție în raport cu unele decizii comerciale ale producătorului, precum și, pe de altă parte, o condiție referitoare la costurile efective ale principalelor inputuri.

74 Astfel cum a arătat Tribunalul la punctul 39 din hotărârea atacată, Comisia nu a formulat nicio obiecție referitoare la condiția potrivit căreia costurile principalelor inputuri trebuie să reflecte în mare parte valorile pieței. Litigiul dintre părți vizează, așadar, exclusiv interpretarea și aplicarea dublei condiții sus-menționate, potrivit căreia producătorul trebuie să adopte deciziile referitoare la prețuri și la costurile inputurilor ținând seama de semnalele pieței și fără o intervenție semnificativă din partea statului în această privință.

75 Mai precis, Consiliul și Comisia pun în discuție interpretarea dată de Tribunal celui de al doilea element al acestei duble condiții, invocând, în esență, că acest control statal, astfel cum a fost descris în considerentul (13) al regulamentului în litigiu, echivalează în mod automat cu o „intervenție semnificativă din partea statului” în sensul articolului 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază. În consecință, contrar celor decise de Tribunal, Consiliul și Comisia ar fi fost în drept să refuze Xinanchem acordarea SEP fără să țină seama de elementele de probă pe care această societate le furnizase pentru a demonstra că deciziile sale referitoare la prețuri și la costurile inputurilor erau adoptate cu respectarea dublei condiții menționate.

76 În considerentul (13) al regulamentului în litigiu, Consiliul a constatat că, deși majoritatea acțiunilor Xinanchem erau deținute de persoane private, societatea era controlată de stat din cauza marii dispersii a participațiilor private și a faptului că statul poseda de departe cel mai mare pachet de acțiuni. Același considerent precizează că, în plus, consiliul de administrație era numit de acționarii publici, iar majoritatea administratorilor erau funcționari ai statului sau proveneau din întreprinderi publice.

77 Referitor la această ultimă constatare, Tribunalul, fără a fi contrazis cu privire la acest aspect de Consiliu sau de Comisie, a arătat, la punctele 94 și 95 din hotărârea atacată, că, în ceea ce privește, în primul rând, afirmația referitoare la numirea consiliului de administrație, din dosar reiese că ea se referă la faptul că, din cauza dispersiei participațiilor private, acționarii publici controlează adunarea generală care alege membrii consiliului de administrație, astfel încât acești acționari decid, în fapt, compunerea acestui consiliu. În al doilea rând, în ceea ce privește afirmația potrivit căreia majoritatea administratorilor erau funcționari ai statului sau proveneau din întreprinderi publice, Tribunalul a arătat că aceasta se bazează de asemenea pe simplul fapt că Xinanchem este controlată de stat și în special pe împrejurarea că trei dintre cei nouă administratori se aflau într-un raport cu această societate pe baza unui contract de muncă sau al unui contract de prestări de servicii.

78 Or, trebuie să se constate că în mod întemeiat Tribunalul a reținut, în special la punctele 98 și 107 din hotărârea atacată, că un control statal cum este cel din speță nu poate fi asimilat, din principiu, unei „intervenți[i] semnificativ[e] din partea statului” în sensul articolului 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază și nu poate dispensa, așadar, Consiliul și Comisia de obligația de a ține seama de elementele de probă furnizate de producătorul în cauză cu privire la contextul faptic, juridic și economic concret în care acesta își desfășoară activitatea.

79 Astfel, din cuprinsul articolului 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază rezultă cu claritate că această dispoziție nu vizează intervențiile statale de orice natură asupra întreprinderilor producătoare, ci doar intervențiile aferente deciziilor întreprinderilor producătoare referitoare la prețuri și la costurile inputurilor.

80 Mai mult, chiar folosirea termenului „intervenție” indică faptul că nu este suficient ca statul să poată avea o anumită influență asupra deciziilor respective, ci presupune o ingerință efectivă în decizii.

81 În plus, intervenția în deciziile producătorului referitoare la prețuri și la costurile inputurilor trebuie să fie „semnificativă”. Este cert, așadar, că articolul 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază permite, după cum recunosc de altfel Consiliul și Comisia, un anumit grad de intervenție din partea statului în aceste decizii.

82 Caracterul semnificativ sau nesemnificativ al unei intervenții statale în deciziile respective trebuie să fie evaluat în raport cu finalitatea acestei dispoziții, care urmărește să garanteze că producătorul își desfășoară activitatea în condițiile unei economii de piață și în special că costurile la care este supus și prețurile pe care le practică sunt rezultanta acțiunii libere a forțelor de pe piață. În consecință, o intervenție statală care nu este nici prin natură, nici prin efect susceptibilă să facă deciziile producătorului în materie de prețuri și de costuri ale inputurilor incompatibile cu condițiile unei economii de piață nu poate fi considerată semnificativă.

83 În speță, trebuie să se constate că controlul statal, astfel cum a fost indicat de instituțiile respective și în special în considerentul (13) al regulamentului în litigiu, nu este, prin natura sa, incompatibil cu condițiile unei economii de piață. În plus, deși faptul că repartizarea acțiunilor permite acționarilor publici, chiar atunci când sunt minoritari, să controleze *de facto* adunarea generală a acționarilor Xinanchem și să desemneze astfel consiliul de administrație conferă, desigur, statului o anumită influență asupra acestei societăți, nu reiese totuși că statul intervine în mod efectiv și, chiar mai mult, în mod semnificativ în deciziile Xinanchem referitoare la prețuri și la costurile inputurilor. O astfel de intervenție nu decurge în mod automat nici din împrejurarea că o parte semnificativă a administratorilor societății respective se află într-un raport cu această societate în temeiul unui contract de muncă sau al unui contract de prestări de servicii.

84 Trebuie menționat, pe de altă parte, că considerentul (13) al regulamentului în litigiu nici măcar nu se referă la o intervenție din partea statului în respectivele decizii ale Xinanchem, ci se limitează să constate că această societate este sub influența și sub controlul semnificativ al statului.

85 Așadar, întrucât situația de fapt expusă în considerentul (13) nu exclude în definitiv posibilitatea ca Xinanchem să adopte deciziile referitoare la prețuri și la costurile inputurilor ținând seama de semnalele pieței care reflectă cererea și oferta și fără o intervenție semnificativă din partea statului în această privință, revenea Consiliului și Comisiei sarcina de a aprecia dacă elementele furnizate de Xinanchem erau suficiente pentru a demonstra că îndeplinește dubla condiție prevăzută la articolul 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază.

86 După cum a arătat Tribunalul la punctele 90 și 98 din hotărârea atacată, Consiliul și Comisia puteau, în cadrul examinării acestor probe și având în vedere ampla putere de apreciere de care beneficiază instituțiile respective în această privință, să țină seama de împrejurarea că Xinanchem este controlată de stat, în sensul dreptului societăților. Astfel, în contextul unui stat fără economie de piață, faptul că o societate cu sediul în acest stat este *de facto* controlată de acționarii publici justifică îndoieli serioase cu privire la aspectul dacă conducerea acestei societăți este suficient de independentă față de stat pentru a putea adopta deciziile referitoare la prețuri și la costurile inputurilor în mod autonom, ca răspuns la semnalele pieței.

87 Cu toate acestea, după cum a constatat Tribunalul în special la punctele 99, 100 și 107 din hotărârea atacată și după cum a confirmat în mod expres Consiliul în ședința de la Curte, Consiliul și Comisia au omis, ca urmare a interpretării pe care au dat-o articolului 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază, să aprecieze elementele de probă furnizate de Xinanchem, neținând astfel seama de aceste elemente.

88 Interpretarea dispoziției respective reținute mai sus, care corespunde, în esență, interpretării pe care Tribunalul și-a întemeiat analiza, nu este pusă în discuție de argumentele invocate în susținerea primului motiv de recurs.

89 În această privință, trebuie să se constate că a interpreta articolul 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță în sensul că controlul statal, astfel cum a fost descris în considerentul (13) al regulamentului în litigiu, nu echivalează automat cu o „intervenție semnificativă din partea statului” în sensul acestei dispoziții nu are drept consecință înlăturarea condiției ca producătorul să adopte deciziile referitoare la prețuri și la costurile inputurilor fără o asemenea intervenție.

90 Astfel, chiar atunci când producătorul a adoptat deciziile respective ținând seama numai de semnalele pieței, condiția menționată se opune acordării SEP în favoarea acestuia în ipoteza în care statul a intervenit în mod semnificativ asupra acțiunii libere a forțelor de pe piață. Trebuie amintit în această privință că SEP poate fi acordat unui operator numai în cazul în care costurile la care este supus și prețurile pe care le practică sunt rezultanta acțiunii libere a cererii și a ofertei. Situația ar fi diferită dacă, de exemplu, statul ar interveni direct asupra prețurilor anumitor materii prime sau asupra prețului mâinii de lucru. Chiar dacă, în asemenea împrejurări, producătorul ar fi influențat de semnalele pieței în deciziile referitoare la prețuri și la costurile inputurilor, intervenția semnificativă din partea statului în această privință nu ar permite să se considere că în cazul unui astfel de producător prevalează cerințele unei economii de piață. Al doilea element al dublei condiții prevăzute în dispoziția respectivă menține astfel, atât cu privire la întreprinderile care sunt *de facto* controlate de stat, cât și cu privire la orice alt producător, autonomia sa în raport cu primul element al acestei duble condiții.

91 În plus, interpretarea menționată nu răstoarnă sub nicio formă sarcina probei, care, astfel cum s-a amintit atât la punctele 35 și 99 din hotărârea atacată, cât și la punctele 70 și 85 din prezenta hotărâre, revine producătorului. În plus, deși această interpretare obligă, desigur, Consiliul și Comisia să țină seama, chiar într-o situație precum cea din speță, de elementele de probă furnizate de acest producător și să le examineze cu toată diligența necesară pentru a stabili dacă sunt suficiente pentru a demonstra că acesta îndeplinește dubla condiție menționată, ea nu afectează ampla putere de apreciere de care dispun instituțiile respective la evaluarea elementelor de probă.

92 Astfel cum a arătat avocatul general la punctele 84-88 din concluzii, abordarea instituțiilor respective nu poate fi justificată nici de pretinsa necesitate de a interpreta articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază în lumina articolului 9 alineatul (5) al doilea paragraf din același regulament, în cazul concret al unei întreprinderi în care majoritatea acțiunilor aparține unor particulari, dar care este totuși *de facto* controlată de stat.

93 În sfârșit, în ceea ce privește argumentul întemeiat pe caracterul de excepție al articolului 2 alineatul (7) literele (b) și (c) din regulamentul de bază, trebuie să se constate că cerința unei interpretări stricte nu poate permite instituțiilor să interpreteze și să aplice această dispoziție într-un mod incompatibil cu conținutul și cu finalitatea acesteia.

94 Din ansamblul considerațiilor care precedă rezultă că primul motiv invocat în susținerea recursului trebuie respins ca neîntemeiat.

Cu privire la al doilea motiv al recursului, referitor la mecanismul de vizare a contractelor de export

— Argumentele părților

95 Prin intermediul celui de al doilea motiv, Consiliul și Comisia susțin că Tribunalul a depășit limitele controlului jurisdicțional atunci când a constatat că aceste instituții au săvârșit o eroare vădită la aprecierea mecanismului de vizare a contractelor de export administrat de CCCMC. Astfel, acestea din urmă consideră că concluzia lor potrivit căreia acest mecanism constituia o intervenție semnificativă din partea statului în stabilirea prețurilor de export pentru produsele Xinanchem nu depășea marja amplă de apreciere de care acestea dispun în aplicarea criteriilor prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază.

96 Consiliul și Comisia arată în special că concluzia Tribunalului potrivit căreia CCCMC este un organism neguvernamental, iar sistemul prețurilor și al pragului prețurilor era stabilit de către membrii acestuia este lipsită de relevanță și, în plus, eronată. Niciun element de probă nu ar indica faptul că societățile care erau membre ale CCCMC își desfășurau activitatea în condițiile unei economii de piață. Dimpotrivă, faptul că, din cei 39 de producători chinezi, numai doi au solicitat acordarea SEP ar

constitui un indiciu că majoritatea acestor producători nu își desfășurau activitatea în astfel de condiții. Ar trebui, așadar, să se prezume că actele efectuate de CCCMC constituie acte ale unui organism care acționează potrivit principiilor unei economii conduse de stat și că sistemul respectiv de control al prețurilor stabilește o restricție a libertății exportatorilor individuali întemeiată pe considerații străine unei economii de piață. Pe de altă parte, această din urmă constatare s-ar întemeia pe faptul că autoritățile vamale chineze permit exportul numai atunci când contractul de export este vizat de CCCMC.

97 În plus, contrar celor reținute de Tribunal, Consiliul și Comisia ar fi considerat în mod întemeiat că elementele de probă furnizate de Xinanchem cu privire la prețurile sale de export erau lipsite de pertinență. Astfel, aceste elemente demonstrau numai faptul că existau operațiuni de export vizate de CCCMC al căror preț era sub pragul prețurilor. Cu toate acestea, astfel de elemente de probă nu ar fi suficiente pentru a combate faptul că sistemul în vigoare ar permite CCCMC să controleze prețurile de export. În mod special, faptul că unele exporturi au fost efectuate la prețuri situate sub pragul prețurilor nu ar furniza nicio indicație dacă alte exporturi la astfel de prețuri au fost refuzate. Aprecierea pe care s-a bazat Tribunalul, potrivit căreia instituțiile trebuie să analizeze practica prețurilor pentru a putea determina dacă un sistem, precum cel din prezenta cauză, restrânge în mod efectiv capacitatea exportatorilor de a stabili prețurile de export în mod independent, ar conduce nu numai la răsturnarea sarcinii probei, dar ar face imposibilă această sarcină pentru instituțiile menționate, întrucât ele nu ar putea practic niciodată să demonstreze participarea reală a statului în procesul de stabilire a prețurilor.

98 Xinanchem arată că al doilea motiv de recurs, chiar presupunând că este admisibil, este lipsit de temei.

— Aprecierea Curții

99 După ce a examinat, la punctele 141-150 din hotărârea atacată, conținutul elementelor de probă prezentate de Xinanchem, Tribunalul a constatat, la punctul 151 din aceeași hotărâre, că acestea erau de natură să demonstreze că mecanismul de vizare a prețurilor de export nu fusese impus de stat, că prețul era stabilit chiar de producătorii de glifosat, membri ai CCCMC, și că acesta nu a antrenat o restricție efectivă în ceea ce privește activitățile de export ale Xinanchem. Tribunalul a dedus de aici că, fără să repună în discuție caracterul probatoriu sau suficient al acestor elemente, Consiliul și Comisia nu puteau concluziona, fără a săvârși o eroare vădită de apreciere, că, prin intermediul mecanismului în cauză, statul a exercitat un control semnificativ asupra prețurilor produsului în cauză și că acest mecanism constituia o „intervenție semnificativă din partea statului” în sensul articolului 2 alineatul (7) litera (c) prima liniuță din regulamentul de bază.

100 Or, Consiliul și Comisia nu invocă nicio denaturare cu privire la examinarea respectivă și la constatările factuale ale Tribunalului de la punctele 141-151 din hotărârea atacată. În plus, aceste instituții nu contestă că, astfel cum a arătat Tribunalul la punctele 152-155 din hotărârea respectivă, nu au repus în discuție caracterul probant sau suficient al acestor elemente de probă.

101 Pe de altă parte, trebuie să se precizeze că Tribunalul nu a statuat sub nicio formă că respectivele elemente erau probatorii și că demonstrau corespunzător cerințelor legale că CCCMC nu impusese Xinanchem prețul care trebuia practicat la exporturile de glifosat. Dimpotrivă, Tribunalul a considerat în mod expres, la punctele 151-155 din hotărârea atacată, că Consiliul și Comisia puteau pune în discuție caracterul probant sau suficient al acestor elemente.

102 În ceea ce privește argumentul Comisiei potrivit căruia împrejurarea că CCCMC putea refuza să vizeze contractele de export în cazul nerespectării prețului de referință constituie la prima vedere o dovadă suficientă a intervenției în stabilirea prețurilor, trebuie să se constate că instituțiile nu și-ar putea limita aprecierea la o analiză a situației astfel cum se prezintă aceasta „la prima vedere” atunci când producătorul furnizează elemente de probă care sunt susceptibile tocmai să infirme situația respectivă.

103 În plus, contrar celor susținute de Consiliu și de Comisie, Tribunalul nu a răsturnat sub nicio formă sarcina probei când a constatat, la punctul 157 din hotărârea atacată, că aceste instituții erau obligate în speță să ia în considerare, la aprecierea mecanismului de vizare a contractelor de export administrat de CCCMC, elementele de probă furnizate de Xinanchem, de natură a dovedi că acest mecanism nu a antrenat o restricție efectivă în ceea ce privește activitățile sale de export.

104 Astfel, trebuie arătat că, deși nu revine Consiliului și Comisiei sarcina de a demonstra că mecanismul de vizare a contractelor de export administrat de CCCMC conduce în mod real la o intervenție semnificativă din partea statului în deciziile referitoare la prețurile de export, aceste instituții sunt totuși obligate, în temeiul principiului bunei administrări, să examineze cu toată diligența și imparțialitatea necesare elementele de probă furnizate de producător și să țină seama în mod corespunzător de toate elementele pertinente la aprecierea efectelor respectivului mecanism asupra deciziilor acestui producător privind prețurile sale de export.

105 În speță, Tribunalul nu a decis că revine acestor instituții sarcina de a dovedi că mecanismul respectiv a restrâns în mod efectiv capacitatea Xinanchem de a stabili prețurile sale de export, ci doar că acestea nu au analizat elementele de probă prezentate de Xinanchem care îndeplineau obligația care decurge din cuprinsul punctului precedent.

106 În acest context, trebuie arătat că, din cauza complexității situațiilor economice, politice și juridice pe care acestea trebuie să le analizeze în domeniul politicii comerciale comune și în special în domeniul măsurilor de protecție comercială (Hotărârea din 27 septembrie 2007, Ikea Wholesale, C-351/04, Rep., p. I-7723, punctul 40, Hotărârea din 28 februarie 2008, AGST Draht- und Biegetechnik, C-398/05, Rep., p. I-1057, punctul 33, Hotărârea din 11 februarie 2010, Hoesch Metals and Alloys, C-373/08, Rep., p. I-951, punctul 61, precum și Hotărârea din 16 februarie 2012, Consiliul și Comisia/Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP, C-191/09 P și C-200/09 P, punctul 63), instituțiile respective ar fi dispus, în cadrul unei astfel de aprecieri, de o putere largă de apreciere și ar fi putut să țină seama de orice indiciu aflat la dispoziția lor pentru a evalua dacă elementele de probă furnizate de Xinanchem erau convingătoare și dacă acestea erau suficiente pentru a disipa temerea că societatea respectivă nu era liberă, din cauza mecanismului menționat, să stabilească prețurile de export. În plus, după cum a arătat de altfel Tribunalul la punctul 36 din hotărârea atacată, SEP nu poate fi acordat dacă subzistă o îndoială că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază.

107 Această amplă putere de apreciere nu dispensează însă instituțiile de obligația de a ține seama în mod temeinic de elementele de probă pertinente furnizate de producător. În această privință, trebuie amintit că Curtea a constatat deja că, în cazurile în care aceste instituții dispun de o astfel de putere de apreciere, respectarea garanțiilor conferite de ordinea juridică a Uniunii în cadrul procedurilor administrative are o importanță fundamentală (a se vedea Hotărârea din 21 noiembrie 1991, Technische Universität München, C-269/90, Rec., p. I-5469, punctul 14, și Hotărârea din 6 noiembrie 2008, Țările de Jos/Comisia, C-405/07 P, Rep., p. I-8301, punctul 56).

108 Din ansamblul considerațiilor care precedă rezultă că al doilea motiv trebuie respins.

Cu privire la al treilea motiv, referitor la validitatea concluziei globale la care au ajuns Consiliul și Comisia

109 Prin intermediul celui de al treilea motiv, Consiliul se referă la punctul 160 din hotărârea atacată, unde Tribunalul a decis că motivele de refuz privind acordarea SEP, expuse în considerentele (13), (14) și (17) ale regulamentului în litigiu, nu pot, chiar coroborate, să justifice un astfel de refuz, dat fiind că erorile constatate în legătură cu fiecare dintre aceste motive privit separat afectează și concluzia globală

la care au ajuns instituțiile în această privință. Fără să invoce argumente specifice, Consiliul se limitează să susțină că această constatare a Tribunalului este afectată de aceeași eroare care afectează concluziile sale care fac obiectul primului și al celui de al doilea motiv de recurs.

110 Or, întrucât s-a constatat că niciunul dintre aceste două motive nu este întemeiat și întrucât Consiliul nu invocă niciun argument specific în susținerea celui de al treilea motiv, acesta trebuie de asemenea respins.

111 În consecință, recursul trebuie respins în întregime.

Cu privire la cheltuielile de judecată

112 În temeiul articolului 122 primul paragraf din Regulamentul de procedură, atunci când recursul nu este fondat, Curtea se pronunță asupra cheltuielilor de judecată. Potrivit articolului 69 alineatul (2) din regulamentul menționat, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 118 din același regulament, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Xinanchem și Audace au solicitat obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată, iar Consiliul a căzut în pretenții, se impune obligarea acestuia la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor de judecată aferente procedurii privind măsurile provizorii.

113 În conformitate cu articolul 69 alineatul (4) primul paragraf, Comisia, intervenientă în prima instanță, suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Marea Cameră) declară și hotărăște:

1) Respinge recursul.

2) Obligă Consiliul Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor de judecată aferente procedurii privind măsurile provizorii.

3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

Semnături